

PARAULA I VIDA

800 anys de l'Orde de la Mercè

El passat dia 10 d'agost es complien 800 anys que, a l'Hospital de Sta. Eulàlia de la Catedral de Barcelona, es va fundar l'**Orde de la Mare de Déu de la Mercè de la redempció de captius**, el primer Orde dedicat a la Mare de Déu en l'Església. Fem acció de gràcies per aquests llargs 800 anys d'alliberament, atencions i acompanyament dels privats de llibertat. Hi estem especialment urgits els cristians de Catalunya ja que fou un català, **Sant Pere Nolasc**, qui acollia la veu de Maria i responia a una necessitat de caritat i misericòrdia.

El carisma mercedari brolla quan un jove mercader, Pere Nolasc, nascut prop de Barcelona, capta una crida especial de Déu en veure les misèries i injustícies del món en què ell vivia i conscient que Déu el cridava, començà un nou camí per lluitar per la llibertat dels cristians que havien abandonat la religió i, sobretot, d'aquells que, en situació d'esclavitud en països musulmans, estaven en perill de perdre la fe. Seria la Mare de Déu qui, a la matinada del 2 d'agost de 1218, «descendí» a Barcelona per donar-li un missatge: «Per voluntat del meu Santíssim Fill i me-

va, funda al món un Orde que, en honor meu, s'haurà d'anomenar Orde de la Mare de Déu de la Mercè de la redempció de captius». I als pocs dies l'Orde fou fundat amb la participació del rei Jaume I d'Aragó i davant el bisbe de la ciutat, Berenguer de Palou II, que el protegí. Durien l'escut de la Catedral, la creu, i les armes del Rei, les quatre barres, pertot arreu del món. Lliuraven els seus béns i la seva vida per redimir captius com a obra màxima de misericòrdia: «*Estava a la presó i vingüereu a veure'm*» (Mt 25,36). Naixia així l'**ideal de la Mercè** que Maria impulsa per redimir captius, no amb les armes sinó amb la pregària, la negociació i, si convé, amb la donació de la pròpia llibertat a canvi de la dels germans empresonats. Pau i diàleg, conviccions pròpies i acostament als enemics, respecte per la llibertat religiosa i recerca de la transformació de l'altre, del qui ens oprimeix, del qui ha delinquit, del qui ens critica o ens fa mal. És un ideal ben actual.

Maria, Mare de Misericòrdia, es converteix en **Mare de la Mercè**, redemptora de pau i de pacte, dadora de llibertat i dignificadora dels seus fills més oprimits. L'Orde afegeix un quart vot de la mercè, pel qual els mercedaris restarien com a ostatges

si fos necessari, per tal de salvar la vida i la fe del cristià captiu. Seran semblança de Crist, que va lliurar la seva vida per redimir el món. Amb el transcurs de la història, en resposta a les noves esclavituts i segons les necessitats de l'Església, a més de la seva acció redemptora, els Mercedaris han assumit una sèrie de ministeris caritatius i apostòlics, actualitzant la missió redemptora que Sant Pere Nolasc i Santa Maria de la Mercè els van llegir. Avui la família mercedària està formada per més de 12 branques masculines i femenines actives arreu del món en centres penitenciaris, en recuperació social dels presos i les seves famílies, i en altres accions de pastoral de la caritat.

Vivint l'acció de gràcies per aquests 800 anys de sembra evangèlica d'un català universal, acollim també nosaltres aquest ideal de la Mercè, model de pacte pacífic i pacificador, amb la Mare de Déu de la Mercè al centre, i cerquem de ser, per la fe i les obres, redemptors dels germans privats de llibertat i sense esperança, que potser viuen allunyats de Déu, en les noves perifèries de la captivitat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Pelegrinatge a Lièbana dels joves d'Urgell

El mes de juliol van realitzar durant el mes de juliol un pelegrinatge a peu de Bilbao a Santo Toribio de Liébana, on van arribar l'11 de juliol. Els joves van viure l'experiència amb bons ànims malgrat l'esforç físic i de resistència mental que van fer. Van caminar prop de 200 quilòmetres, dormint en els albergs que van trobar en el Camino o fent acampada, com van fer a Santander, i en alguns casos, com els va passar a Castro Urdiales, acollits a la mateixa parròquia. L'activitat, proposada i organitzada per la Delegació de Joventut del Bisbat d'Urgell, fou seguida per joves dels grups TxT de la diòcesi. Els acompanyà el Delegat de Joventut, Lluís Plana, i tres monitors de suport.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Viure gràcies a Ell!

Singularment, l'Evangeli de Joan no conté el relat de la institució de l'Eucaristia. Ens narra, això sí, l'escena d'un sopar pasqual (Jn 13,1-20), on s'hi omet l'esmentat relat.

Tanmateix, l'evangelista transmet una descripció exhaustiva del sentit profund que Jesús donà al signe del pa i del vi compartits amb els deixebles en el seu darrer sopar pasqual: Ell és el pa viu baixat del cel, el veritable, perquè el qui en mengi no mori. La mort de Jesús actualitzada i significada en el pa i el vi de l'Eucaristia és font de vida per a tot el món: *El pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món.*

El pa i el vi són carn i sang del Fill de l'Home, veritable menjar i veritable beguda; cal menjar-lo i beure'l. El qui ho fa té ja en ell la vida eterna, perquè està en Jesús, viu gràcies a Ell, que el ressuscitarà el darrer dia.

En aquest text únic, d'una profunditat que no ens la podem acabar, hi batega el desig de vida innat en el cor de l'home. Un desig que resta però condicionat per les eventuais malalties, per la vellesa i per la mort física certa. Jesús ens ofereix un horitzó cert d'esperança. Creure en ell, menjar la seva carn i beure la seva sang ens insereix en la ruta de la vida sense fi. Una vida en la que el jo personal és molt més

gran que el cos mortal que l'identifica, el transcendeix. El text de l'Evangeli d'avui (Jn 6,51-58) em fa pensar en la ideologia del transhumanisme, tan actual i tan trencadora. Alguns exponents d'aquesta ideologia creuen que en un futur no gaire llunyà, gràcies a tècniques cada dia més desenvolupades per controlar les malalties i l'envelliment i/o per refer o suplir parts del cos humà malmesos, deficients o simplement descartats, podran perpetuar la vida humana.

Viure gràcies a Jesús, ara i per sempre; o viure presoners d'un cos que mai no deixarà de ser mortal. Aquesta és la qüestió.

Concepció Huerta

PALABRA Y VIDA

800 años de la Orden de la Merced

El pasado día 10 de agosto se cumplían 800 años de que, en el Hospital de Santa Eulalia de la Catedral de Barcelona, se fundase la Orden de la Virgen de la Merced de la redención de cautivos, la primera Orden dedicada a la Virgen María en la Iglesia. Hacemos acción de gracias por estos largos 800 años de liberación, cuidados y acompañamiento de los privados de libertad. A ello estamos especialmente urgidos los cristianos de Cataluña, ya que fue un catalán, **San Pedro Nolasco**, quien acogió la voz de María y respondió a una necesidad de caridad y misericordia.

El carisma mercedario brota cuando un joven mercader, Pedro Nolasco, nacido cerca de Barcelona, capta una llamada especial de Dios al ver las miserias e injusticias del mundo donde vivía y, consciente de que Dios lo llamaba, empezó un nuevo camino para luchar por la libertad de los cristianos que habían abandonado la religión y, sobre todo, de aquellos que, en situación de esclavitud en países musulmanes, estaban en peligro de perder la fe. Sería la Virgen María quien, en la madrugada del 2 de agosto de 1218, «descendió» a Barcelona para darle un mensaje: «Por voluntad de mi Santísimo Hijo y mía, funda en el mundo una Orden que, en mi honor, deberá llamarse Orden de la Virgen de la Merced de la redención de cautivos». Y a los pocos días la Orden fue fundada con la participación del rey Jaime I de Aragón y ante el obispo de la ciudad, Berenguer de Palou II, que la protegió. Llevarían el escudo de la Catedral, la cruz, y las armas del Rey, las cuatro barras, por todas partes del mundo. Entregaban sus bienes y su vida para redimir cautivos como obra máxima de misericordia: «Estuve en la cárcel y me visitasteis» (Mt 25,36). Nació así el «Ideal de la Merced» que María impulsa para redimir cautivos, no con las armas sino con la oración, la negociación y, si conviene, con la donación de la propia libertad a cambio de la de los hermanos encarcelados. Paz y diálogo, convicciones propias y acercamiento a los enemigos, respeto por la libertad religiosa y búsqueda de la transformación del otro, del que nos oprime, del que ha delinquido, del que nos critica o nos hace daño. Es un ideal muy actual.

María, Madre de Misericordia, se convierte en **Madre de la Merced**, redentora de paz y de pacto, dadora de libertad y dignificadora de sus hijos más oprimidos. La Orden añade un cuarto voto de la merced, por el que los mercedarios se entregarían como rehenes si fuera necesario, a fin de salvar la vida y la fe del cristiano cautivo. Serán semejanza de Cristo, que entregó su vida para redimir el mundo. Con el transcurso de la historia, en respuesta a las nuevas esclavitudes y según las necesidades de la Iglesia, además de su acción redentora, los Mercedarios han asumido una serie de ministerios caritativos y apostólicos, actualizando la misión redentora que San Pedro Nolasco y la Virgen de la Merced les legaron. Hoy la familia mercedaria está formada por más de 12 ramas masculinas y femeninas activas en todo el mundo en centros penitenciarios, en recuperación social de los presos y sus familias, y en otras acciones de pastoral de la caridad.

Viviendo la acción de gracias por estos 800 años de siembra evangélica de un catalán universal, acojamos también nosotros este ideal de la Merced, modelo de pacto pacífico y pacificador, con la Virgen de la Merced en el centro, y busquemos ser, por la fe y las obras, redentoras de los hermanos privados de libertad y sin esperanza, que quizás viven alejados de Dios, en las nuevas periferias de la cautividad.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

APLECS I DEVOCIÓ POPULAR A LA DIÒCESI

APLEC AL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE SALGAR

El Santuari de Salgar, dominant el riu Segre, protegit en una cova

El Santuari de la Mare de Déu de Salgar està a la zona de l'Aiguabarreig dels rius Segre i Noguera Pallaresa, a la comarca de la Noguera, en un Espai d'Interès Natural i Reserva Natural de Fauna Salvatge. És un indret tranquil, on la pregària i el retrobament amb el nostre interior són fàcils. El Dilluns de Pasqua es fa un pelegrinatge des dels pobles de Foradada, Oliola, Montclar, Monsonís, Vernet, Rubió i Artesa de Segre, i els dies de Sant Jordi i Sant Marc s'hi torna a pelegrinar des de Vernet i Cubells.

La devoció popular porta els pelegrins a fer tot el trajecte en silenci, acompanyats per les autoritats locals. En entrar, les persones s'hi descalcen. El Santuari de la Mare de Déu de Salgar és molt especial: el seu mateix nom és objecte d'investigacions: alguns diuen que seria el nom d'un cavaller protector, d'altres fan referència als orígens musulmans del topònim en consonància amb els que van dominar el territori durant segles. *Al-gâr* vol dir cova en àrab. Els àrabs van restar en el territori en diverses ocasions, tot seguint les vicissituds dels conqueridors.

Engorjat entre el Puig d'Antona i el castell de Malgastre, a prop té un poblat ibèric i unes pintures rupestres declarades Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

S'hi venerava una imatge romànica que es va perdre el 1936, i que segons la llegenda tenia poders

miraculosos: es treia en processó en temps de sequera. Fou un punt d'atracció religiosa molt important al llarg dels segles, i s'hi fundà un convent carmelita, que no va poder superar la desamortització.

Ha estat d'antic un lloc de pelegrinatge i d'acollida, en el que hi va haver també un hospital en el s. XV.

▶ **Aplec de Sant Josepmaria a Sant Julià de Lòria.** Unes 160 persones assistiren a la celebració de l'Eucaristia amb motiu del 7è Aplec de Sant Josepmaria que es féu a l'església de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra). Presidí l'Eucaris-

ta Mn. Ignasi Font, Vicari de la Prelatura de l'Opus Dei a Catalunya i Andorra. Amb ell concelebraren Mn. Pepe Chisvert, Rector de la Parròquia de Sant Julià de Lòria, i Mn. Joaquim González Llanos, Sacerdot de l'Opus Dei.

Acabada la celebració litúrgica s'aplegaren als Prats del Gastó, a Fontaneda, on es va fer el dinar amb 30 joves pelegrins que van fer el Camí de Pallerols. Venien de Lleida, Barcelona, Màlaga, Madrid i València.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE EL BAPTISME

Font de vida

Avui voldria centrar-me en els ritus centrals, que tenen lloc a la pica baptismal. En primer lloc prenguem en consideració l'aigua, sobre la qual s'invoca el poder de l'Esperit perquè tingui la força de regenerar i de renovar (cf. Jn 3,5 i Tt 3,5). L'Església invoca l'acció de l'Esperit Sant sobre l'aigua «perquè els que rebin el baptisme submergits en ella, siguin sepultats amb Crist en la mort i amb ell ressuscitin a la vida immortal» (*Ritu del Baptisme dels Infants*, n. 60). La pregària de benedicció diu que Déu ha preparat l'aigua «per ser signe del baptisme» i recorda les principals prefiguracions bíbliques: sobre les aigües dels orígens es lliurava l'Es-

perit per convertir-les en llavor de vida (cf. Gn 1,1-2). En relació amb Jesús, es recorda el baptisme en el Jordà (cf. Mt 3,13-17), la sang i l'aigua que brollen del seu costat (cf. Jn 19,31-37), i el manament donat als deixebles de batejar tots els pobles en el nom de la Trinitat (cf. Mt 28,19). Enfortits amb aquests records, es demana a Déu que infongui a l'aigua de la pica la gràcia de Crist mort i ressuscitat (cf. *Ritu del Baptisme dels Infants*, n. 60). I així, aquesta aigua es transforma en aigua que porta en ella mateixa la força de l'Esperit Sant.

Santificada l'aigua de la pica, cal preparar el cor per accedir al baptisme. Això s'esdevé amb la renún-

cia a Satanàs i la professió de fe, dos actes estretament relacionats entre ells. En la mesura que dic «no» als suggeriments del diable —aquell que divideix— puc dir «sí» a Déu que em crida a assemblar-me a ell en els pensaments i en els fets.

La resposta a la pregunta —«Renuncies a Satanàs, a totes les seves obres, i a totes les seves seduccions?»— es fa en primera persona del singular: «Hi renuncio». I de la mateixa manera es professa la fe de l'Església, dient: «Hi crec». Jo renuncio i jo crec: aquest és el fonament del baptisme.

(Dimecres, 2 de maig de 2018)

La Seu d'Urgell celebra la festivitat del seu patró, Sant Ot

Dissabte 7 de juliol, el Vicari General i Rector de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell va presidir la solemne celebració eucarística a la Catedral per commemorar la festivitat litúrgica de Sant Ot, patró de la parròquia i de la ciutat de La Seu d'Urgell. Van concelebrar l'Eucaristia diversos preveres de la ciutat, Mn. Gabriel Casanovas, Mn. Pau Bellido, Mn. Agustí Brescó, Mn. Jordi Gasch i Mn. Josep Maria Solé. Hi van assistir representants de la corporació municipal encapçalats per l'Alcalde, Albert Batalla, i una bona quantitat de fidels de la ciutat que van voler honrar el Sant Patró a qui se li atribueix l'actual catedral romànica del s. XII, joia del patrimoni català. A la seva homilia, Mn. Ignasi va glossar la figura de Sant Ot com un gran Pastor d'Urgell que va vetllar

Sant Ot fou Bisbe d'Urgell i era fill dels Comtes del Pallars Sobirà, Artau I i Lúcia de la Marca. Fou ordenat sacerdot pel Bisbe d'Urgell Guillem Arnau de Montferrer. Segons la documentació, consta que l'any 1087 era Ardiaca de La Seu d'Urgell i és esmentat com a Bisbe electe d'Urgell l'any 1095. Durant el seu pontificat consagrà diverses esglésies i promogué la construcció d'altres, entre les quals sobresurt la catedral d'Urgell. Sant Ot d'Urgell intentà mantenir un equilibri de poders tant a nivell polític com eclesiàstic, dels quals destaquen les convíncions amb els Comtes Pere Ramon I del Pallars Jussà i Ermengol V d'Urgell. L'any 1098, a instàncies d'Ot, el Papa Urbà II li confirmà els béns i el territori del bisbat d'Urgell. Morí el 7 de juliol de 1122.

per dignificar el culte litúrgic d'Urgell i que impulsà la construcció de l'actual catedral romànica, i que es dedicà totalment als pobres i necessitats del seu temps.

En acabar l'Eucaristia es va repartir a l'exterior coca i vi als assistents per compartir una estona de germanor i l'Ajuntament va oferir la tradicional ballada de sardanes que enguany per la pluja va tenir lloc als porxos de davant la Catedral.

Els joves d'Urgell fan una estada a Taizé

Els joves d'Urgell d'entre 18 i 35 anys participen al llarg d'aquesta setmana en una estada de reflexió, fins al 26 d'agost amb la comunitat de Taizé, a França. L'estada amb la comunitat significa un acolliment marcat per l'oració en un trajecte de comunió amb Déu i també en el treball d'assumir responsabilitats per dipositar un

ferment de pau i de confiança en la família humana. A Taizé, l'oració comuna, el cant, el silenci i la meditació personal ajuden a redescobrir la presència de Déu en la nostra vida i a retrobar la pau interior, a través d'una experiència de vida senzilla compartida amb els altres. La Delegació de Jovenut és l'organitzadora de l'activitat.

Renovació de la Presidenta de la Fundació Clara Rabassa.

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra ha renovat, per als propers 4 anys, la Sra. Eloisa Orte-

ga i Montsant com a Presidenta delegada i representant del Bisbe d'Urgell en el Patronat de la Fundació Clara Rabassa, dedicada a l'atenció de persones grans

i situada a Andorra la Vella. La Sra. Eloisa Ortega i Montsant està casada amb Francesc Mora i tenen tres fills, és Llicenciada en Dret i exerceix al Principat d'Andorra.

Celebracions de Sant Cristòfol a la diòcesi

El diumenge dia 8 de juliol, a prop de la festa litúrgica de Sant Cristòfol (dia 10), va tenir lloc arreu de la Diòcesi d'Urgell la tradicional benedicció de vehicles, camions, bicicletes i mitjans de transport. La tradició catòlica, el descriu com un gegant cananeu, que abans de la seua conversió al cristianisme ajudava els viatgers a travessar un perillós gual portant-los sobre els seus muscles; vivia sol al bosc de la vora i es deia Reprobis. Altres tradicions situen el lloc a Lícia. La llegenda afirma que en una ocasió va ajudar un xiquet a creuar el riu; sorprès pel pes de l'infant, major a cada pas que feia, el nen, que era Jesús, li va dir que era perquè portava sobre la seua esquena els pecats de tot el món, i després d'això va batejar el gegant i li va encomanar la prèdica. El nom de Cristòfol (del grec Χριστόφορος, Christóforos, «portador de Crist») li vindria d'aquest fet. La llegenda, considerada apòcrifa des d'antic, continua essent popular i per haver portat el Nen Jesús, se'l reconeix com a sant patró dels xòfers i conductors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ez 24,15-24 / Sl: Dt 12,18-21 / Mt 19,16-22]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc a Claravall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. □ Dimarts [Ez 28,1-10 / Sl: Dt 32,26-36 / Mt 19,23-30]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe

i mr.; sant Bonosi i Maximià, mrs., patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda mr.

22. □ Dimecres [Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16]. Benaurada Verge Maria Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. ■ Dijous [Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

24. ■ Divendres [Ap 21,9b-14 / Sl 144 / Jo 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Vialar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.

25. ■ Dissabte [Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12]. □ *Lleida i Urgell*: Sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; sant Ge-

nís, còmic mr.; sant Genís, notari mr.; santa Patrícia.

26. ■ Diumenge vinent, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Js 24,1-2a.15-17.18b / Sl 33 / Ef 5,21-32 / Jo 6,60-69]. Santa Teresa de Jesús Jomet (Aitona, 1843-Llíria, 1897), vg. fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; sant Balduí, monjo; Mare de Déu de Czestochowa, a Jasna Gora, patrona de Polònia.

Diumenge XX de durant l'any (B)

COMENTARI

«El Pa que Jo donaré és la meva carn»

El llibre dels Proverbis es presenta com a manual pel qui vol ser savi de debò. El títol «*Proverbis de Salomó, fill de David i rei d'Israel*» no és argument decisiu per a l'autoria literària; més aviat és homenatge a Salomó, reconegut com el rei savi per excel·lència.

Les diverses col·leccions del llibre van encapçalades per un gran poema didàctic (cp. 1-9) invitant a cercar la veritable saviesa, font de vida, mitjançant el camí just.

Aquesta introducció sobre saviesa i niciea és com el resum i fonament de tot el llibre.

La saviesa ha construït el seu palau: al llarg de la Revelació, la saviesa-qualitat s'anirà personificant fins que al N.T. es presentarà ja identificada amb Jesucrist *Camí, Veritat i Vida* (Jn 14,6).

La 2a part d'Ef presenta l'estil de vida descrit abans (4,17s) com *revestir-se de l'home nou*.

Mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor.

a) *Deixeu que us ompli l'Esperit Sant*, en comptes de *beure massa vi*; b) dins la Comunitat *exhorteu-vos els uns als altres*, perquè la recerca sincera de la voluntat del Senyor té com a lloc privilegiat la Comunitat eclesial; c) sobretot celebren l'Eucaristia *cantant al Senyor en els vostres cors, donant gràcies sempre de tot a Déu Pare en el nom de Jesucrist*.

Repetint el to d'incrèdilitat de l'anterior objecció (*No és el fill de Josep? I ara diu que ha baixat del cel?*), ara els jueus es posen a discutir: «*Com s'ho pot fer aquest per donar-nos la seva carn per menjar?*»

Es rebutja que la Salvació pugui venir al món per l'auto-entrega de l'home-Jesús.

Si l'anterior objecció rebutjava el Misteri de l'Encarnació del Fill de Déu, aquesta rebutja més l'escàndol de la Creu salvadora.

Si la 1a part del Discurs aprofundeix el misteri cristològic de *Jesús baixat del cel*, la 2a tracta més el misteri eucarístic del Crist que es dona com a aliment.

Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir Vida en vosaltres: afegint «*sang*» a «*carn*» es veu millor la referència eucarística a Jesús, lliurat a la mort en Creu, que ens convida a celebrar l'Eucaristia com a memorial del seu amor.

► Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 9,1-6)

La saviesa ha construït el seu palau, hi ha posat set columnes. Prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seva taula. Després envia les serventes a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguin els il·letrats.» I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Veniu a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu, i avançareu pel camí del coïxement.»

► Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Sants del Senyor, / venereu-lo; venereu-lo i no us mancarà res. / Els rics s'empobriran, passaran fam, / però els qui busquen el Senyor no els faltará cap bé. R.

Veniu, fills meus, escolteu-me; / us ensenyaré com heu de venerar el Senyor. / ¿Qui és l'home que estima la vida, / que vol viure temps i fruit de benestar? R.

Guarda't la llengua del mal, / que no diguin res de fals els teus llavis. / Decanta't del mal i fes el bé, busca la pau, / procura aconseguir-la. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,15-20)

Germans, fixeu-vos bé com viviu; no sigueu com la gent que no sap el que fa, sinó com gent de seny, mirant de treure bé del moment present, perquè els temps que vivim són dolents. No sigueu d'aquells que no fan cas de res: més aviat mireu d'entendre què vol de vosaltres el Senyor. No begueu massa, que el vi porta a la disbauxa. Deixeu que us ompli l'Esperit Sant. Exhorteu-vos els uns als altres amb salms, himnes i càntics espirituals, canteu al Senyor en els vostres cors, donant sempre gràcies de tot a Déu Pare, en el nom de Jesucrist, el nostre Senyor.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps, Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquesta pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

► Lectura del libro de los Proverbios (Prov 9,1-6)

La sabiduría se ha hecho una casa, ha labrado siete columnas, ha sacrificado víctimas, ha mezclado el vino y ha preparado la mesa. Ha enviado a sus criados a anunciar en los puntos que dominan la ciudad: «Vengan aquí los inexpertos»; y a los faltos de juicio les dice: «Venid a comer de mi pan, a beber el vino que he mezclado; dejad la inexperiencia y viviréis, seguid el camino de la inteligencia.»

► Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor; / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Todos sus santos, temed al Señor, / porque nada les falta a los que lo temen; / los ricos empobrecen y pasan hambre, / los que buscan al Señor no carecen de nada. R.

Venid, hijos, escuchadme: / os instruiré en el temor del Señor; / ¿Hay alguien que ame la vida / y desee días de prosperidad? R.

Guarda tu lengua del mal, / tus labios de la falsedad; / apártate del mal, obra el bien, / busca la paz y corre tras ella. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,15-20)

Hermanos:

Fijaos bien cómo andáis; no seáis insensatos, sino sensatos, aprovechando la ocasión, porque vienen días malos. Por eso, no estéis aturdidos, daos cuenta de lo que el Señor quiere. No os emborrachéis con vino, que lleva al libertinaje, sino dejas llenar del Espíritu.

Recitad entre vosotros salmos, himnos y cánticos inspirados; cantad y tocad con toda el alma para el Señor. Dad siempre gracias a Dios Padre por todo, en nombre de nuestro Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne para la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resuscitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»